

[Leth Mouritzen.]

statering af Sammenbunkningen, de saakaldte ændrede Bosættelsesvaner, uden at jeg har faaet noget Svar derpaa. Det er beklageligt, for det har givet mig — og det kunde let give Befolkningen — det Indtryk, at man ikke ønsker at se Kendsgerningerne ganske klart. Jeg maa derfor paa ny gentage min Opfordring til den højtærede Indenrigsminister om at foranledige en Statistik over Boligforholdene, saaledes som de tegner sig paa nuværende Tidspunkt.

Selv om dette Lovforslag bliver vedtaget — forhaabentlig med en Del Forbedringer —, er der ikke skabt nogen Lettelse i Boligsituationen. Det er Fremtidens Boligbyggeri, der lægges til Rette herigennem, og Loven kan først realiseres den Dag, Materialesituationen gør det muligt. Den Bedring i Materialesituationen, som den højtærede Indenrigsminister mener at kunne konstaterer, kan jeg ikke se. Debatten her i Tinget om Bebyggelsen paa Maglekildevej klangjorde endogsaa, hvor store Vanskeligheder der er at overvinde, og sidst har Byggenævnets Formand, Kommunaldirektør Bjerregaard, udtalt til Tidsskriftet „Boligen“, at endogsaa med Hensyn til indlandske Materialer som Cement og Mursten er Fremtiden meget usikker. Det er derfor af allerstørste Betydning, at man ikke paa Grund af dette Lovforslag glemmer, at der er en Aarrække endnu, i hvilken vi kommer til at staa over for meget vanskelige Opgaver med at skaffe flere Boliger.

Hvad agter man at gøre heroverfor? Jeg har ofte peget paa Muligheder for at lette Bolignødens Tryk i disse Overgangs-aar, uden at jeg har vundet den højtærede Indenrigsministers Gehør, og det er mig derfor magtpaaliggende at faa at vide, hvilke Foranstaltninger man tænker sig at gennemføre over for de stadig stigende Vanskeligheder, ud over denne Lov, som i bedste Fald vil begynde at faa Virkninger om ca. 5 Aar. Jeg haaber, at den tilsyneladende Passivitet fra Ministeriets Side dækker over Forberedelser, der meget snart vil resultere i Foranstaltninger, som kan fjerne den Angst, der i boligsøgende Kredse næres for, at vore Landsmænd, vor Ungdom, skal stifte deres første Hjem i de tyske Flygtningebarakker, efterhaanden som de fremmede evakueres. Det vil sikkert volde store Vanskeligheder at faa de boligsøgende til at indse, at en saadan Løsning er den eneste mulige.

Jeg har ved dette Lovforslags Behandling ønsket saa kraftigt som muligt at un-

derstregre, at der er en lang Tid endnu, inden Virkningerne af den kommende Lov vil kunne spores, og at Bolignøden i den Periode vil forøges. Det er af den allerstørste Betydning for Genopbygningsarbejdet i Danmark, over for hvilket man ønsker Tempoet fremmet, at den arbejdende Befolkning har Muligheder for i Hjemmet at faa den fornødne Rekreation og Hvile. Jeg har under Finanslovdebatten klart anvist de Veje, ad hvilke man bør gaa, og som jeg bedst i Dag kan understrege med at oplyse, at i Østbanegade 21 bor der en enlig Dame i 24 Værelser, og samtidig minde om, at adskillige mindre Lejligheder i denne By er overbefolkede i en uhyggelig Grad. Baggrunden for det foreliggende Lovforslag er foruden dette det beskæmmende Forhold, at Danmark nu for anden Gang efter en Storkrig er i en Boligsituation, der kunde have været undgaaet, og som vil koste Landet Hundreder af Millioner Kroner, inden der er blevet oprettet normale Tilstande. Derfor er det af allerstørste Vigtighed, at de Love, der nu bliver Resultatet af Regeringens Initiativ, bliver saa fremsynede og saa effektive, at Staten faar fastlagt en Boligpolitik, der baade beskæftigelsesmæssigt og befolkningspolitisk kan bære fremover. Lykkes det ikke at faa fastlagt en saadan Lovgivning, er det ikke, fordi det har skortet paa Interesse for Problemerne, eller fordi der mangler Materiale til Belysning af Boligspørgsmaalet, for der er vel næppe noget Lovgivningsproblem, der er blevet behandlet saa indgaaende som netop dette.

De to Udvalg, som begge har været nedsat af Indenrigsministeriet, har praktisk talt Side om Side arbejdet paa en Løsning, den ene af virkelig idealistisk og fremsynet Karakter, den anden af mere taktisk og praktisk Natur.

Selv om de to Betænkninger, der er blevet Resultatet af de to Udvalgs Arbejde, paa mange Punkter falder sammen, vilde det dog have betydet en Forbedring af den højtærede Ministers Forslag, om flere af de Tanker, som er udtrykt i „den gule Betænkning“ — saadan vil jeg kalde den Betænkning, som er udarbejdet af 1940-Udvalget —, havde fundet Vej til dette Lovforslag, der i alt for høj Grad følger „den graa Betænkning“ — hermed mener jeg 1941-Udvalgets Betænkning.

Den Betydning, som den højtærede Indenrigsminister tillægger de Synspunkter, som Befolkningsskmissionen havde for Øje, er i en noget ringere Grad kommet til Udtryk i Lovforslaget, end det vilde have